

Textos a part
TEATRE CONTEMPORANI

FAKE

Rafel Gallego

AROLA EDITORS

FAKE

Textos a part

TEATRE CONTEMPORANI

Edita: Arola Editors
1a edició:
© del text: Rafel Gallego
Disseny gràfic: Fèlix Arola
Imatge de portada:
Impressió: Gràfiques Arrels
ISBN:
Dipòsit legal:

Col·lecció Textos a Part

Polígon Francolí, Parcel·la 3
43006 Tarragona
Tel.: 977 553 707
Fax: 902 877 365
arola@arolaeditors.com
arolaeditors.com

Qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra només pot ser realitzada amb l'autorització dels seus titulars, tret de l'excepció prevista per la llei. Dirigiu-vos a l'editor o a CEDRO (Centre Espanyol de Drets Reprogràfics, www.cedro.org) si necessiteu fotocopiar, escanejar o fer còpies digitals d'algun fragment d'aquesta obra.

FAKE

Rafel Gallego

AROLA EDITORS

*Premi de l'Associació de Teatres Públics de Balears
a millor dramatúrgia del 2021.*

PRIMER ACTE

EMPRESARI 1, *grandiloqüent*: Preparats per escoltar la veritat?

EMPRESARI 2: La veritat és bella, i la bellesa és veritat.

EMPRESARI 1: No tenc ni puta idea de qui ho va dir, però l'hi atribuirem a Oscar Wilde...

EMPRESARI 2: Sigui com sigui, la frase és un doi. La veritat és allò que se creu, i punt. Allò que resulta versemblant per a una majoria d'individus.

EMPRESARI 1: I en realitat importa un rave si allò que creu aquesta majoria correspon o no als fets.

EMPRESARI 2: Imatges i paraules i gestos i renous i olors i sabors i sensacions...

EMPRESARI 1: ...que, just quan han passat uns instants, ja no pots recordar amb exactitud. I què fas amb allò que no recordes amb precisió?

EMPRESARI 2: Ho completes amb la memòria... Hi ha cosa més traïdora que la memòria?

EMPRESARI 1: Conclusió: la veritat no existeix.

EMPRESARI 2: L'únic real és la meva veritat. La resta importa una merda.

EMPRESARI 1: Senyores, senyors, benvinguts al joc més apassionant de la història: el joc de construir... el relat!

INFORMATIUS, *baixa el volum*: El magnat de les discoteques, el conegut com a Rei de la Nit, ha estat denunciat per extorsions per part de dos empresaris de la competència.

Un ós negre s'ha escapat avui horabaixa del zoo municipal. Es diu Tolo i la policia ha posat en marxa un dispositiu per localitzar-lo.

Les eleccions internes a la presidència del partit Molt Demòcrata arriben a la seva recta final amb dos aspirants: l'actual secretari general i una dona que s'ha convertit en la figura emergent d'aquest procés.

LAURA: Figura emergent, diu... Fa vint anys que faig política.

ASSESSOR 1: Però ara jugues a primera divisió.

ASSESSOR 2: I a primera divisió s'han de triar bé les paraules, Laura.

ASSESSOR 1: Sí, les paraules-marca, els segells propis, allò que ens identifica.

LAURA: Talante.

ASSESSOR 1: Exacte. Aquell tio es va apropiat del concepte.

ASSESSOR 2: I aquell altre d'abans, que tenia un bigoti tipo Hitler...

LAURA: Aquell baixet.

ASSESSOR 1: Ja sé qui dius. Aquell del «Váyase», «Váyase», «Váyase»...

LAURA: I nosaltres? Què representam nosaltres, estimats assessors?

ASSESSOR 1: Proximitat.

ASSESSOR 2: Senzillesa...

ASSESSOR 1: Miram als ulls, mires als ulls.

ASSESSOR 2: Saps què? Estam a punt d'enterrar el llinatge.

ASSESSOR 1: Fins i tot els periodistes comencen a dir-te només pel nom...

TOTS: Laura...

LAURA: Això és bo...

ASSESSOR 2: I tant que és bo.

ASSESSOR 1: Mira, surt na Laura per la tele.

ASSESSOR 2: Un nom entra més fàcil a la vida de la gent.

ASSESSOR 1: A les ciutats.

ASSESSOR 2: Als pobles.

ASSESSOR 1: Als carrers.

ASSESSOR 2: A les places.

ASSESSOR 1: A les cases.

ASSESSOR 2: Als bars.

ASSESSOR 1: A les discoteques.

ASSESSOR 2: A les oficines.

ASSESSOR 1: A les piscines.

ASSESSOR 2: Als mercats.

ASSESSOR 1: Al Mercadona.

ASSESSOR 2: A l'Eroski.

ASSESSOR 1: A les residències.

ASSESSOR 2: A les esglésies.

ASSESSOR 1: A les sinagogues.

ASSESSOR 2: A les mesquites.

LAURA: Està bé, ja ho he entès. Ja tenim les enquestes internes d'avui?

ASSESSOR 2, *agafa el mòbil i el mira:* Les tenim. I pitjam, Laura, pitjam fort. Els esclafarem. Els nostres rivals estan morts.

LAURA: Un moment, un moment. Lluitam, sí, però sense perdre la tendresa, d'acord? Recordau que els nostres enemics no són ells.

ASSESSOR 1: Rivals, només rivals.

LAURA: I no hem d'esclafar ningú. Són companys i companyes de partit amb legítimes aspiracions. Això són eleccions internes, unes primàries. No és la guerra, és més bé... un combat de boxa. Les hòsties estan perme-ses, sí, però només de cintura cap amunt.

ASSESSOR 1: Ho sabem. Però volem guanyar, no? I ho volem fer amb un noble objectiu: establir unes prioritats, executar unes idees que beneficien la majoria.

LAURA: Exacte. La política és justament això, guanyar per executar prioritats. I les meves, les nostres, resulta que són justes. N'estau convençuts, no?

ASSESSOR 2: La nostra feina és convèncer i per això hem d'estar convençuts.

ASSESSOR 1: I convençudes. Repassam l'agenda.

LAURA: L'entrevista d'avui vespre. El presentador és un mamarratxo.

ASSESSOR 1: Un mamarratxo... líder d'audiència, Laura.

PRESENTADOR TV: Va, fins ara hem jugat. Preparada per a les preguntes de veres?

LAURA: Anem-hi, va.

PRESENTADOR TV: Per què vares decidir ser mare soltera, Laura?

LAURA: I per què no? Li demanes a les dones amb parella i fills per què han decidit fer-ho així?

PRESENTADOR TV: Uau, quina volea. Punt per a tu.

PRESENTADOR TV: Des de quan no tens parella?

LAURA: I tu qui t'ha dit que jo no tenc parella?

PRESENTADOR TV: A mi m'han dit que no. En tens? Jo ara mateix estic fadrí. Tens o no?

LAURA: Tu creus que si jo tengués parella estaria aquí amb tu un divendres a les deu de la nit?

PRESENTADOR TV: Touché! Per què mai dus falda?

LAURA: Perquè no m'agraden les meves cames.

PRESENTADOR TV: No t'agraden a tu o trobes que no li agraden al món?

LAURA: Supòs que una mica de les dues coses. I tu? Per què mai no dus falda?

PRESENTADOR TV: No m'importaria.

LAURA: Te'n regalaré una la pròxima vegada que me convidis al programa.

PRESENTADOR TV: La darrera vegada que te vares engatar?

LAURA: Mai no m'engat del tot. Sempre sé quan aturar.

PRESENTADOR TV: Has provat drogues?

LAURA: Ho he intentat, però no m'agrada perdre el control.

PRESENTADOR TV: Ronques als vespres?

LAURA: Ni idea. L'hi demanaré a la meva pròxima parella.

PRESENTADOR TV: I xerrant de parelles... Quan t'agrada més... al matí, a la sobretaula o al vespre.

LAURA: Intent no perdre'm cap ocasió... parlem de menjar, no?

PRESENTADOR TV: De tot el que has hagut de fer en aquesta campanya per les primàries, què és el que menys t'agrada?

LAURA: Venir a programes com aquest... (*Silenci. El PRESENTADOR queda aturat.*) És broma, en realitat m'ho pas pipa.

PRESENTADOR TV: Un fort aplaudiment per a la candidata... (*Aplaudiments.*) Per cert, m'han dit que ets molt bona imitant... animals...

LAURA: Qui t'ho ha dit, això, no és vera...

PRESENTADOR TV: Va, Laura, és el darrer que te deman... El públic ho està desitjant...

LAURA: T'han informat malament, no en sé.

PRESENTADOR TV, comença a animar el públic: No diríeu mai quin és l'animal que més bé imita Laura! Laura! Laura! Laura! Va, animau! Laura! Laura! Stop!

LAURA fa la granota. Aplaudiments enllaunats.

ELL: Això era una granota. Una granota goliat, més concretament!

ELLA: Ets molt friqui.

ELL: M'agrada aquesta tia, és natural.

ELLA: És ridícula.

ELL: Creu en allò que diu.

ELLA: És com tots.

ELL: La trob llesta.

ELLA: Massa viva, és.

ELL: Trob que és valenta. I propera.

ELLA: Propera? Si al final guanya ja veuràs que ràpid deixa de ser-ho.

ELL: El que és important és que sigui honesta.

ELLA: No n'hi ha cap que ho sigui.

ELL: Bé, ja ho veurem.

ELLA: Ja ho veuràs. Vaig sentir a la tele que mai se li ha conegut parella estable. Què me'n dius?

ELL: Un altre exemple de la seva intel·ligència.

ELLA: Escolta, que sigui una dona... alliberada?, se diu així, no?, no la converteix en una gran política.

ELL: Potser no, però suma.

ELLA: Encara no sabem què n'opina, dels temes que importen a la gent.

ELL: Ah! I quins són segons tu els temes que importen a la gent?

ELLA s'ho pensa.

ELLA: El preu de la llet, per exemple. (*ELL riu.*) Les pensions. Això importa a la gent. Li has sentit dir res de com se pagaran les pensions d'aquí a uns anys? I de la inseguretat, ha dit res? Perquè cada dia anem a pitjor... és que no es pot caminar tranquil ni pel teu barri, tio. I sobre la immigració? Què ha dit sobre això? Saps que en aquest país hi ha més d'un milió d'immigrants il·legals? Ho sabies?

ELL: D'on treus això?

ELLA: Ho he sentit... A les notícies.

ELL: Xerres i no en tens ni puta idea!

ELLA: Tu sí que no tens ni puta idea. (*Pausa.*) S'han acabat les pipes.

ELL: I la llet.

ELLA: Baixa al paki.

ELL: No sé què putes fas amb la llet.

POLÍTIC VETERÀ: Com està la teva nina?

LAURA: La meva nina ja té divuit anys i està bé. Gràcies per demanar.

POLÍTIC VETERÀ: Divuit anys... com passa el temps.

LAURA: M'has cridat per parlar de com de ràpid passa el temps?

POLÍTIC VETERÀ: Saps que m'agraden els preàmbuls, que la conversa flueixi com un riu amb poca aigua.

LAURA: La coca te posa místic, sempre t'ha passat.

POLÍTIC VETERÀ, *mirant-la amb desig:* Místic... i calent.

LAURA: Què fas?

POLÍTIC VETERÀ: Gràcies per venir tan aviat.

LAURA: Saps que sempre t'he admirat, que me sembles el millor president que ha tengut el partit. Encara tenc molt en compte la teva opinió.

POLÍTIC VETERÀ: Ja no m'admires?

LAURA: Te respect.

POLÍTIC VETERÀ: Quan te veig me fas sentir vell.

LAURA: Ho ets.

POLÍTIC VETERÀ: Agraesc la teva sinceritat.

Hi ha una cosa que mai no t'he demanat, però que sempre m'ha generat curiositat.

LAURA: Digues?

POLÍTIC VETERÀ: Per què ens vàrem deixar de veure?

LAURA: De follar, vols dir?

POLÍTIC VETERÀ: Quina paraula tan suggeridora a la boca d'una dona com tu.

LAURA: La pregunta seria com així vàrem començar...

POLÍTIC VETERÀ: No ho saps? Perquè te posa calenta el poder, Laura.

LAURA: Potser tens raó.

POLÍTIC VETERÀ: Tan calenta com per botar-te els temps naturals del teu partit i voler arribar a dalt de tot abans d'hora.

LAURA: Què dius??? *(Ell l'abraça amb força.)* Atura! Què vol dir abans d'hora? Què m'estàs dient?

POLÍTIC VETERÀ: T'estic dient que ets bona, molt bona, però que ara no és el moment de generar una guerra interna.

LAURA: M'estàs demanant que renunciï?

POLÍTIC VETERÀ: T'estic dient que pactis. Que facis una passa al costat i acceptis ser la número dos. Faràs un bon tàndem amb el secretari general. El partit del Govern, amb aquest president que sembla un peix bullit, està acabat, i els altres... ja veurem si puguen tant com se diu... Tenim possibilitats reals de guanyar... Si fos així, podries triar el ministeri que tu volguessis.

LAURA, *el mira amb una mescla de ràbia i incredulitat:* Dona'm tres bones raons per les quals hauria d'acceptar això que m'estàs demanant.

POLÍTIC VETERÀ: Te'n donaré només una: ara mateix l'altra opció assegura la pau interna al partit i tu no. Els veterans no te volen encara.

LAURA: El secretari general és un mediocre, i ho saps.

POLÍTIC: La història d'aquest país és plena de polítics mediocres i alguns han arribat a presidents.

LAURA: Però si les enquestes m'afavoreixen...

POLÍTICS: Me fic al cul les enquestes, Laura.

LAURA: Me falten qualitats? És això? Mira'm als ulls i digue'm: quines?

POLÍTIC VETERÀ: Cap. Te'n sobren... ideals. El sistema te faria puré. Aterra, Laura.

LAURA: Gràcies per la teva sinceritat. I els teus ideals? Quan vares decidir començar a llençar-los al poal de la merda?

POLÍTIC VETERÀ: Just el dia en què vaig decidir jugar a guanyar.

FILLA: Com ha anat el dia?

LAURA: Els que comanden del partit no me donaran suport.

FILLA: Els que comanden són els vells?

LAURA: Els vells i els que s'hi dediquen a la política perquè no saben fer res més. Estic tota sola, filla.

FILLA: Això està bé. Una dona tota sola, lluitant contra dinosaures. Ets llesta, en trauràs profit.

LAURA: Tu creus que som llesta?

FILLA: Esper que sí. La intel·ligència, en part, és genètica.

LAURA: Idò resulta que en política, si vols arribar enfora, has de ser moltes més coses a part d'intel·ligent.

FILLA: El què? Un fill de puta?

LAURA: No diguis aquestes coses.

FILLA: Mira, mamà... tenc divuit anys però sé un poc de què va tot això...

LAURA: Ah, sí? I de què va?

FILLA: Bàsicament de trepitjar els caps dels altres per poder pujar i pujar.

LAURA: No tots els polítics som iguals.

FILLA: Parecuts.

LAURA: Me fa mal que pensis això.

FILLA: Tu n'estàs segura? D'això que fas, n'estàs segura? És això el que vols a la teva vida?

LAURA: Crec que és ben hora que una persona nova agafi les regnes.

FILLA: I aquesta persona has de ser tu?

LAURA: Què passa? No me veus preparada?

FILLA: Preparada per a què, mamà? Per comandar? Segurament sí. Amb mi ho fas molt bé. Per canviar les coses? No ho sé. No sé si les coses es poden canviar.

LAURA: Exacte, no ho saps!

FILLA: No m'has contestat. Estàs preparada? Estàs disposada a menjar merda?

LAURA: Què dius??

FILLA: Ho saps. Saps que te tocarà fer coses amb les que no hi estaràs d'acord. I les hauràs de fer. Ei, que a mi m'és igual, saps? Però tu les hauràs de fer.

LAURA: A quina merda te refereixes? Quines coses creus que hauré de fer?

FILLA: Fer la granota a la tele? No sé. Pactar, per exemple. Pactar amb gilipolles.

LAURA: Quins gilipolles.

FILLA: Gilipolles d'aquests amb qui no te n'aniries ni a fer una canya.

LAURA: Això vendrà més endavant. Primer he de guanyar els meus.

FILLA: Sort.

LAURA: Me veus massa ambiciosa, no és ver?

FILLA: Decidida.

LAURA: I t'agrada que ho sigui?

FILLA: Sí, supòs que ser decidida està bé.

LAURA: Sé que els militants me volen. I amb això m'hauria de bastar...

FILLA: Què hi ha per sopar?

LAURA: No serà fàcil, però si he arribat fins aquí...

FILLA: Feim una truita?

LAURA: Quatre senyors passats de rosca no m'haurien d'impedir que ho intenti.

FILLA: Puc pelar les patates, si vols. Mamà?

LAURA: Què! Filla meva, jo ara no puc. He de preparar la roda de premsa de demà.

FILLA: Joder, mamà.

PERIODISTA 1: El teu partit t'ha demanat que te retiris...

LAURA: No, m'ha demanat que accepti ser la número dos.

PERIODISTA 2: I acceptaràs?

LAURA: Ho estic valorant.

PERIODISTA 2: Disculpa, és que això és important. Sí o no?

LAURA: És que jo vull que els afiliats i afiliades tinguin l'opció de votar... de votar-me o no votar-me.

PERIODISTA 1: Vols dir que desafies els teus companys.

LAURA: No, miri... Les primàries estan contemplades en el meu partit i per això s'han convocat. Hi haurà votacions perquè és allò més democràtic.

PERIODISTA 2: Creus que tens possibilitats de guanyar amb els pesos pesants de la formació en contra?

LAURA: Li torn a repetir que seran els afiliats i les afiliades els qui triïn.

PERIODISTA 1: N'estàs decidida? Al cent per cent?

LAURA: No només estic decidida sinó que també estic segura que guanyaré les primàries del meu partit i més endavant les eleccions generals.

Els PERIODISTES parlen a la vegada.

A més... Si me deixen acabar, per favor... Vull aprofitar aquesta roda de premsa per anunciar la que serà la principal proposta del meu programa: quan sigui la presidenta de tots i de totes, triplicaré l'actual impost a les grans empreses i a les grans fortunes d'aquest país. I sí, sé que les patronals se me llançaran al coll, però també sé que serà un impost just per a la majoria de la societat, i això me basta.

He anul·lat un sopar amb unes amigues per venir a trobar-me amb els presidents de les associacions empresarials. Sincerament, preferia el primer pla. A què ve tanta urgència?

PRESIDENT 1: Coneixes Islàndia?

LAURA: És un viatge pendent...

PRESIDENT 2: El 2010 un volcà islandès de nom impronunciable...

PRESIDENT 1: Hhbyunioiofrthbjnlkihoimkijnhvum...

PRESIDENT 2: ...va entrar en erupció.

PRESIDENT 1: Va llançar a l'atmosfera milers de tones, generant una descomunal columna grisa...

LAURA: Me'n record.

PRESIDENT 2: L'espai aeri europeu, tancat. Prop de cent mil vols cancel·lats.

PRESIDENT 1: Aquest article n'explica els motius, de la crisi volcànica. El signava una científica. Una dona valenta, com tu.

LAURA: Gràcies.

PRESIDENT 2: En només unes hores va tenir més de quatre milions de visualitzacions.

PRESIDENT 1: Es va reproduir en totes les xarxes socials.

PRESIDENT 2: Twitter, Facebook, Instagram, Telegram, WhatsApp, Grindr...

PRESIDENT 1: La nostra científica assegurava que les erupcions volcàniques que s'han produït en els últims

quinze anys estan directament relacionades amb l'escalfament global.

LAURA: I segurament té raó.

PRESIDENT 2: He dit jo que sigui mentida, presidenta? Ho he dit?

PRESIDENT 1: No, no ho ha dit, president.

PRESIDENT 2: L'article també parlava de les companyies aèries més contaminants. Aquella ressenya es va fer viral, i saps què? Va provocar un boicot brutal contra les aerolínies.

PRESIDENT 1: I és aquí quan el títol de l'article cobra sentit... L'efecte buuuumerang!

PRESIDENT 2: Aquelles empreses, que com és lògic no se volien arruïnar, varen activar tota la seva maquinària, els seus advocats i els experts que tenen a sou.

PRESIDENT 1: I, clar, varen contrarestar l'article de la científica... amb tones de dades.

PRESIDENT 2: Una muntanya de dades que varen acabar per enterrar la seva tesi.

PRESIDENT 1: Per cert, no sabem què va ser d'ella després d'aquell episodi.

PRESIDENT 2: No ho sabem, presidenta?

PRESIDENTA 1: No ho sabem, president.

LAURA: Podem anar al gra?

PRESIDENT 2: Amb la teva proposta sobre l'impost que dius que implantaràs si un dia governes, has començat a brillar...

PRESIDENT 1: A brillar fort. Milers de retuits i de likes...

PRESIDENT 2: Has triplicat el teu nombre de seguidors. Enhorabona. La nostra més sincera enhorabona. T'estàs fent viral, com l'article del volcà. Enhorabona.

LAURA: M'heu fet venir fins aquí per felicitar-me?

PRESIDENT 1: Saps què està passant mentre nosaltres tres estam aquí parlant? Que totes aquestes empreses que se veurien afectades per la teva mesura si un dia arribes a tenir el poder, estan calculant; i el resultat dels seus càlculs se tradueix en la pèrdua de milions d'euros.

LAURA: I, clar, a banda de calcular pèrdues, s'estan cagant en mi i en tots els impostos i resant perquè no guanyi les primàries del meu partit...

PRESIDENT 2: Efectivament, estan fent tot això mentre se preparen per espremer els testicles dels dos presidents patronals que tens davant tu.

PRESIDENT 1: Com una puta llimona.

LAURA: !?

PRESIDENT 2: Bastaria una simple rectificació... tal vegada matisar la teva proposta.

PRESIDENT 1: No volem que acabis enterrada davall una muntanya de dades que desqualifiquin la teva brillant proposta.

LAURA: Sabeu què? En realitat, no he proposat aquest impost només pel que guanyarà la societat si s'aplica, que també. Hi ha una gran raó per la qual he anunciat aquesta mesura: és perquè me farà guanyar les primàries del partit. Així de simple és tot. Així som jo i així són els afiliats que me votaran. No hi haurà rectificació ni matisos i, quan sigui la presidenta, serà la primera mesura que aprovaré. Me'n puc anar ja, presidents?

Pausa.

PRESIDENT 2: Ho hem intentat. Conversant. Com fa la gent educada.

PRESIDENT 1: La bona educació és molt important.

PRESIDENT 2: Ho hem intentat i hem fracassat.

PRESIDENT 1: Laura! Alerta amb els bumerangs, sempre tornen.

INFORMATIU 1: Contra tot pronòstic, la candidata Laura ha guanyat les primàries del partit Molt Demòcrata i serà la cap de llista a les pròximes eleccions generals.

INFORMATIU 2: Les associacions empresarials han mostrat el seu enèrgic rebuig a la proposta de Laura d'incrementar l'impost.

LAURA: Sí? (*Pausa.*) Gràcies. Me sap greu per tu i pel teu candidat. (*Pausa.*) Ja veus, al final serà que sí, que el meu moment ha arribat. (*Pausa.*) No, no te preocupis; faré canvis, sí, però no hi haurà venjances, ni purgues. No és el meu estil. (*Pausa.*) Ja. Entenc. No sé, ja te diré. Comprendràs que a partir d'ara la meva agenda serà més complicada. Gràcies de nou. (*Pausa.*) Saps una cosa? Tens raó, me posa calenta el poder.

MODERADOR: I després d'aquests minuts de publicitat, indispensables perquè aquest canal existeixi i perquè el sistema continuï girant, seguim amb el debat a tres bandes. Recordem, per un costat, la candidata del Moviment per la Llibertat, d'altra, la del partit Molt Demòcrata i, enmig, l'actual president del Govern i candidat del Partit Social...

LAURA: Bé, només volia dir que, al contrari que la candidata radical, que representa l'elit de la nostra societat, jo som una dona normal, criada en una família normal, per uns pares que han estudiat i treballat i que han viscut a un barri normal. N-O-R-M-A-L. Una dona que vol canviar el rumb d'aquest país. Ho dic amb tota la humilitat que hi cap en aquestes paraules, però també amb la més absoluta convicció.

RIVAL: Bla, bla, bla, bla... Per modificar el rumb d'un país, senyora candidata, fa falta valor. Va-lor. I els polítics com vostè no coneixen el sentit d'aquesta paraula.

LAURA: La testosterona com a recurs fàcil...

PRESIDENT ACTUAL: Si em permeteu...

RIVAL: Són simples ous, candidata, no se posi nerviosa. Per cert. Producte de proximitat. Imagin que n'estau a favor...

LAURA: Lamentable, la seva actitud...

PRESIDENT ACTUAL: Amb el permís del moderador, jo voldria introduir una qüestió important... *(El tallen.)*

RIVAL: Això, anem a qüestions concretes, Laura? Encara no sé què pensau dels immigrants il·legals.

LAURA: Irregulars...

RIVAL: Il·legals. Estan fora de la llei, per tant són il·legals i són milions.

LAURA: Milions? Ja començam amb les xifres inventades? Alerta ultra!

RIVAL: Ultra? Per què som ultra, candidata? Per dir allò que molta gent pensa? Per posar enmig del debat polític els problemes de les persones normals, com vostè? N-O-M-R-A-L.

PRESIDENT: Nomral?

RIVAL: Normal!

LAURA: Això és demagògia i ho sap perfectament, senyora candidata.

PRESIDENT ACTUAL: Efectivament, demagògia... *(El tallen.)*

RIVAL: Senyora candidata, jo me rebel contra els hipòcrites, els aprofitats, contra els polítics carregats de bones intencions que saben que mai podran complir. Si això és ser un ultra, idò sí, som una ultra! Amb totes les seves lletres: repeteixi amb mi, candidata, repetiu amb mi, estimat públic, U-T-R-A-L.

PRESIDENT: Utral?

RIVAL: ULTRA!

LAURA: Un truc habitual del feixisme. On no hi ha idees, hi posau caricatura i teatre...

RIVAL: Ja ha sortit el concepte que tot ho tapa... Feixisme... Jo li diré qui són els feixistes. Feixistes són tota aquesta xusma que crema contenidors als carrers demanant la llibertat d'expressió de fanàtics com ells; feixisme és boicotejar actes electorals, com me va passar ahir mateix a un poble d'aquí devora; feixisme, senyora candidata, és okupar, amb k, cases de gent honrada... K-U-P-R-A.

PRESIDENT ACTUAL: Kupra?...

RIVAL: Okupa!

LAURA: Feixisme és, entre altres coses, menysprear tot-hom que no pensi com vostès, mentir i intentar manipular la gent honesta que està mirant aquest programa. I això és el que feis cada dia.

MODERADOR: Calma, candidates, sereneu-vos. Idò a aquesta gent que ens està mirant i que ens segueix cada dia els hem demanat per les seves preocupacions. Això és el que ens han contestat. Mirau.

ESPECTADOR 1: Enhorabona pel programa. He fet feina tota la meva vida. Tota. I molt dur. I he pogut estalviar quatre duros. Ara ja som gran. I el dia que no hi sigui, vull que els meus fills puguin gastar els meus estalvis, com lis doni la gana.

Descartat per inútil el president actual, me deman: com puc confiar en una candidata que amenaça de deixar en no res els meus estalvis?

PRESIDENT ACTUAL: Aquest senyor m'ha dit inútil?

RIVAL: Impostos, de la família de la impostora. Mentidera.

LAURA: Agraesc la pregunta perquè me dona l'oportunitat d'aclarir que en cap cas els estalvis dels ciutadans i les ciutadanes corren perill. Jo només he parlat de pujar l'impost als que més guanyen, als més rics, als que especulen amb els seus beneficis.

RIVAL: A gent que ha treballat dur tota la seva vida.

MODERADOR: Candidata, per favor... Tenim un altre testimoni.

ESPECTADOR 2: Tenc una filla. I quan se decideixi a ser mare, no vull que ningú l'obligui a avortar. Perquè aquesta candidata és de les que volen que tothom avorti, no?

RIVAL: Vol canviar la llei, sí...

LAURA: Una altra falsedat difosa sense escrúpols pels altres. Si som presidenta, en cap cas potenciaré l'avortament. Jo som una amant de la vida, de totes les vides: la dels que han de néixer i la de les dones, que són les úniques que poden parir. Respect totes les opcions.

RIVAL: Això diu ara. Abans de continuar, tenc una pregunta per a la candidata. Puc preguntar a la meua rival, senyor moderador?

PRESIDENT ACTUAL: Si me permeten, per al·lusions...

MODERADOR: Ningú ha al·ludit a vostè, president. Després tindrà el seu torn. Candidata del Moviment per la Llibertat, endavant.

RIVAL: Candidata. Teniu algú que vos ajudi en les tasques domèstiques?

LAURA: No entenc a què ve...

RIVAL: Me podeu contestar?

LAURA: Sí, en tenc. Se diu Salma...

RIVAL: Quant li pagau? Per curiositat.

LAURA: Moderador, m'agradaria poder reconduir el debat...

RIVAL: Estam parlant de coherència, no? Estam a l'apartat de l'ètica, dels valors, d'allò que proposam i que fem.

M'equivoc? I crec que la coherència és un dels valors que tot polític ha de tenir...

LAURA: Quinze euros l'hora. Li pag quinze euros l'hora.

RIVAL: I està assegurada, Alma?

LAURA: Salma.

RIVAL: Com?

LAURA: Se diu Salma.

RIVAL: La dona de la neteja. La teniu assegurada?

LAURA: Sí... No sé.

RIVAL: Sí o no?

LAURA: Miri, senyora candidata, a vostè li importen una merda les persones que han vingut al nostre país cercant la vida digna que no poden tenir els seus llocs d'origen. Per a vostè i els voltors que conformen el seu partit...

RIVAL: Moviment. Som un moviment.

LAURA: Me deixi acabar! Per als voltors sense escrúpols com vostè aquests homes i dones només són una simple eina; una arma política per atacar els que pensam que, efectivament, tot ésser humà mereix una oportunitat. Si allò que pretén és emprar els migrants per calar-li foc a la campanya electoral, ja li dic ara que no compti amb mi, no entraré en el seu joc pervers... Només li diré una cosa: aquí, senyora candidata, no sobra ningú. Aquí no sobra gent que ve a fer feina i guanyar-se un futur. Els

que sobren són els corruptes, els immobiliistes i sobretot els fatxes com vostè.

PRESIDENT ACTUAL: Per al·lusions... (*El MODERADOR el talla.*)

MODERADOR: Me sap greu, s'ha acabat el temps... Fins aquí el debat. Estimats espectadors, ja han escoltat les propostes dels principals candidats...

LAURA: I candidates.

MODERADOR: La campanya electoral entra en la seva recta final i després seran vostès qui triïn qui volen que els governi. Siguin feliços i fins aviat.

PARE: Veus el que està passant? Has dit res? Has parlat! T'he sentit! Avui és el meu aniversari... La meva filla encara no m'ha felicitat... està molt ocupada amb això de la campanya. Ja me diràs, les campanyes d'ara són un catàleg de dois, de banalitats. La buidor més absoluta. En realitat a aquestes edats ja no calen felicitacions...

LAURA: Mompare, és cert que estic molt ocupada però m'he recordat. Molts d'anys. Estàs bé? Tornaves a parlar tot sol.

PARE: Sí, estic bé... I tu? Arreglant el món, no?

LAURA: Ho intent.

PARE: Apeçaçant-lo, millor dit. Arreglar-lo no l'arreglaràs. El món fa estona que se'n va anar a la merda.

LAURA: Faig el que puc.

PARE: Fas el que te deixen... i sempre sense sortir-te de la roda. Ets un hámster més, potser amb més principis que la mitjana, però un hámster.

LAURA: Gràcies per la comparació...

PARE: Sé que t'agraden més les granotes.

LAURA: Trobes que vaig fer el ridícul?

PARE: El concepte de ridícul és molt subjectiu, però jo no ho hagués fet.

LAURA: Què faries si fossis jo?

PARE: Per començar, no militar en el teu partit...

LAURA: I com és el meu partit, mompare?

PARE: Descafeïnat.

LAURA: Possibilista.

PARE: Has sentit això de l'ós? Ha fugit del zoo i l'estan cercant. És perillós. (*La mira.*) Per cert, com has entrat?

LAURA: Mompare, tenc claus de ca teva. He tocat el timbre però no m'has obert. Pensava que no hi eres.

PARE: Ser o no ser... estar o no estar...

LAURA: Volia saber si estaves bé. Prens la medicació?

PARE: Per ventura és aquesta maleïda medicació que me fa veure gent que en realitat no hi és... però què és la realitat en realitat... l'únic real és la meva veritat. La resta importa una merda.

LAURA: Bé, mompare...

PARE: Per què no tens assegurada na Salma?

LAURA: S'estima més cobrar en negre, com totes les dones de la neteja. Els hi surt més a compte.

PARE: Els hi surt més a compte en un sistema que les tracta com una merda. Vols beure alguna cosa?

LAURA: No, gràcies. Me n'he d'anar, tenc feina. (*Entra música.*) Molts d'anys, mompare.

PARE: Jo també t'estim.

INFORMATIU 1: Finalitza la investigació al magnat de les discoteques. El conegut com a Rei de la Nit s'asseurà a la banqueta dels acusats.

INFORMATIU 2: La policia continua cercant l'ós que va fugir del zoo. La darrera pista el situa a una zona de bosc, a la part alta de la ciutat...

INFORMATIU 1: L'aspirant del partit Molt Demòcrata ha pujat en cinc punts en intenció de vot igualant la del Moviment per la Llibertat de la candidata ultra.

ASSESSOR 1: Cinc punts, Laura!! Tots els mitjans t'assenyalen com a guanyadora del debat.

ASSESSOR 2: I el tema de la dona de la neteja no va calar en l'audiència.

ASSESSOR 1: La teva resposta va ser contundent.

ASSESSOR 2: Una bona nespla que li va llevar la careta a la candidata ultra.

ASSESSOR 1: Qui és qui la té assegurada?

ASSESSOR 2: Jo no conec ningú.

ASSESSOR 1: Jo tampoc

LAURA: De tota manera, he de parlar amb ella.

ASSESSOR 1: La gent t'estima, Laura.

LAURA: N'estàs segura?

ASSESSOR 2: Caus bé. També a la gent que no és del teu partit.

LAURA: Se tracta d'això, no? Si volem arribar a la presidència hem de convèncer els nostres i els que no ho són.

ASSESSOR 1: Mira. Mira allà, allà al fons. Ho veus? Jo ho veig clarament. Veig un futur, un futur que brilla.

ASSESSOR 2: Un futur que du el teu nom. Laura!

LAURA: I els vostres... i els de tota aquesta gent que està esperant un canvi. Ha arribat el seu moment. (*Pausa.*) I a nosaltres ens toca no defraudar-los.

SEGON ACTE

EMPRESARI 1: Les festes les carrega el diable.

EMPRESARI 2: I les fotos

EMPRESARI 1: I les amistats.

EMPRESARI 2: Portada 1. Foto gran: Una candidata en problemes.

EMPRESARI 1: Portada 2. Foto un poc més petita: Amistats perilloses.

EMPRESARI 2: Portada 3. Foto... generosa: Què celebren?

EMPRESARI 1: I tots els diaris online també en fan referència.

EMPRESARI 2: I la gent fa clic!

EMPRESARI 1: Clic!

EMPRESARI 2: Clic!

EMPRESARI 1: Clic!

EMPRESARI 2: Les notícies són fast food!

EMPRESARI 1: Se produeixen, se consumeixen, se difonen! Clic!

EMPRESARI 2: I les xarxes?

EMPRESARI 1: Van plenes!

EMPRESARI 2: Facebook, Twitter, WhatsApp, Telegram... Algoritmes! Clic!

EMPRESARI 1: I els comentaris?

EMPRESARI 2: N'hi ha de tot. Clic!

EMPRESARI 1: Al matí visita una residència d'ancians! Clic!

EMPRESARI 2: Molt bé!

EMPRESARI 1: L'horabaixa clama per la dignitat de les dones de la neteja. Clic!

EMPRESARI 2: Brava!

EMPRESARI 1: I al vespre brinda amb xampany amb l'autèntic capo de la nit més canalla... Clic!

LAURA: Va ser a aquella festa. Quan me'l van presentar no sabia ni qui era. Vàrem parlar dos minuts, una conversa banal, de pura cortesia. M'ha costat reconèixer-lo quan he vist la foto al diari digital.

ASSESSOR 1: Ha estat dos pics a la presó, la primera hi va estar un any, per proxenetisme. La segona per no pagar a Hisenda. Però va sortir tot d'una.

ASSESSOR 2: La foto ja rutlla pertot. Demà serà portada. Hem de preparar argumentari.

LAURA: Podem dir la veritat.

ASSESSOR 1 i 2: No!

ASSESSOR 1: Ara està pendent d'un altre judici. L'acusen d'extorsió i amenaces a diversos propietaris de locals nocturns.

ASSESSOR 2: Segurament no tenen proves suficients com per tornar-lo a tancar a la presó.

LAURA: És una foto treta de context, joder.

ASSESSOR 2: Una foto treta de context amb el mateix dimoni. I just ara que hem guanyat les primàries.

ASSESSOR 1: Representa tot allò que rebutjam.

ASSESSOR 2: La foto ja ha estat compartida tres mil vegades i el Twitter fa fum. És tendència, només per davall de l'ós que ha fugit del zoo.

LAURA: Molt bé. Me faig càrrec de la situació, però ara hem de pensar què fem.

ASSESSOR 2: Estan telefonant tots els mitjans. Volen una resposta.

LAURA: Podem fer una roda de premsa.

ASSESSOR 1 i 2: No!

ASSESSOR 1: No te podem exposar així. Avui no. Esperarem a veure què publiquen demà.

ASSESSOR 1: Podem fer un comunicat explicant que va ser la primera i única vegada que has parlat amb ell i que, per tant, no el coneixes de res. Perquè... Només l'has vist una vegada, no?

LAURA: Una vegada. (*Pausa.*) Me creis o no?

ASSESSOR 1: Te creim. Però al partit hi ha nirvis.

LAURA: És molt demanar que el meu propi partit me cregui?

ASSESSOR 1: És normal que demanin explicacions. L'impacte ha estat important.

LAURA: No me retiraré de la campanya.

ASSESSOR 2: Ningú t'ho ha demanat... encara.

LAURA: No ho poden fer. Primer, perquè he guanyat les primàries. Segon, perquè coincidir amb aquell tio a una festa no és cap delictes.

Jo som la candidata. La candidata de la gent normal!

FILLA: Mamà! On éreu?

LAURA: Tu també? A casa d'un conegut.

FILLA: Aquí diu «un amic de la candidata». I aquest amic va convidar aquell tipo que a la vegada devia ser el seu amic.

LAURA: Creuràs tot el que diguin de mi?

FILLA: Per què haurien de mentir?

LAURA: Per què t'he de mentir, jo?

FILLA: Perquè no mola ser amiga de l'amic d'un màfies.

LAURA: Passes el filtre a tots els amics dels teus amics?

FILLA: No en tenc molts, d'amics. A més, jo puc tenir les amistats que vulgui, no sortiré a les notícies.

LAURA: És la meva professió.

FILLA: És una professió?

LAURA: És la meva feina.

FILLA: Te vaig sentir a una entrevista criticar els professionals de la política. Deies que els polítics no heu de perdre de vista que estau de passada.

LAURA: Està bé. La meva feina. De vegades pens que per què necessit adversaris quan ja tenc la meva filla.

FILLA: Te dic el que pens, simplement.

LAURA: Idò jo diria que m'odies.

FILLA: Jo no t'odiï, però saps què passa? Que el que tu fas m'afecta. Que la gent me mira, i m'assenyala. Entens?

LAURA: I és culpa meva?

FILLA: És per allò que representes.

LAURA: I què se suposa que represent?

FILLA: Ho saps tu millor que jo.

LAURA: Tens una estranya habilitat per fer-me sentir malament, filla.

FILLA: Tens una estranya habilitat per pensar només en tu, mamà.

EMPRESARI 1: Dins la foscor de la coherència s'hi acostuma a amagar la feblesa.

EMPRESARI 2: La humana contradicció, sempre ansiosa de sortir a la superfície.

EMPRESARI 3: De cop i volta, la roca ideològica se xapa?

EMPRESARI 1: No pot ser mai.

EMPRESARI 2: I si la deessa és mortal?

EMPRESARI 1: I si...

EMPRESARI 2: I si...

EMPRESARI 1: I si...

EMPRESARI 2: I si...

EMPRESARI 1: I si...

ELLA: I si el magnat de les discoteques, el Rei de la Nit aquest, hagués finançat la seva campanya per a les primàries del partit?

ELL: Però què dius. No m'ho crec.

ELLA: Ja t'ho pots creure, ja.

ELL: La volen destruir, no ho veus?

ELLA: Te vaig dir que era com tots.

ELL: No tenen proves.

ELLA: És portada dels diaris.

ELL: De quins diaris? Digue'm, de quins diaris?

ELLA: Aquest tipu no ho ha desmentit.

LAURA: La meva campanya de primàries se va pagar amb les aportacions voluntàries dels simpatitzants.

ELL: Veus?

ELLA: I tu encara la creus.

LAURA: Era la primera vegada que veia aquesta persona. I no l'he tornada a veure.

ELL: Jo crec que diu la veritat.

ELLA: Veritat i política són dues paraules que no casen.

LAURA: Sabia que havia tengut problemes amb la justícia, sí, però no sabia per quins delictes.

ELLA: Falsa.

LAURA: No.

ELL: No.

ELL: Només creus allò que vols creure.

ELLA: I tu?

LAURA: No.

ELLA: Hipòcrita.

LAURA: No.

ELLA: I aquesta havia de ser presidenta per canviar les coses?

ELL: Aquest és el problema. No ho veus. Molesta a aquells que no voleu que canviï res.

ELLA: Mira, si fins i tot se li nota en la cara. Mentidera!

ELL: No.

LAURA: No.

ELLA: Ves-te'n ja a ca teva.

LAURA: Prou.

ELL: Prou. Joder!

ELLA: S'han acabat les pipes.

ELL: Fatxa.

ELLA: Què m'has dit?

ELL: Baixa. Baixa. Baixa tu...

INFORMATIU 1: Noves imatges comprometen la versió que fins ara ha ofert la cap de llista del partit Molt Demòcrata.

INFORMATIU 2: Se tracta d'una fotografia on se veu una dona que bé podria ser la candidata, presumptament en el iot privat del Rei de la Nit.

LAURA: Mai no he estat en el vaixell que surt a la foto.

EMPRESARI 2: La imatge no és del tot nítida.

EMPRESARI 1: Se la veu de perfil.

EMPRESARI 2: Però ens servirà.

EMPRESARI 1: Tot quadra.

LAURA: Mai he estat a un iot privat.

EMPRESARI 1: Les xarxes bramen.

EMPRESARI 2: Twitter, Facebook, Telegram, Instagram...
Clic, clic, clic, clic!

LAURA: No.

EMPRESARI 1: TikTok... Clic!

LAURA: Aquesta de la foto no som jo.

INFORMATIU 1: I tenim un nou testimoni, el de la dona que feia les tasques domèstiques al domicili de Laura.

INFORMATIU 2: Per cert, les declaracions se produeixen poques setmanes després que la candidata l'acomiadàs.

SALMA: «No estic al cent per cent segura, però me sona que aquell senyor que sortia a les fotos de la festa i el vaixell va anar qualque pic a casa de la senyora Laura.»

LAURA: No és cert.

SALMA: «Me va dir que no tornés, d'un dia per l'altre.»

LAURA: Li han pagat per dir mentides contra mi!

PERIODISTES: Laura! Laura!

LAURA: Aquest senyor no va posar ni un duro en la meva campanya.

PERIODISTA 1: Ho podeu demostrar?

LAURA: Com se demostra que no ha ocorregut un fet inexistent?

PERIODISTA 2: No hi ha factures...

PERIODISTA 1: El Rei de la Nit no ho ha negat.

LAURA: Tampoc no ho ha confirmat.

PERIODISTA 2: Hem intentat posar-nos en contacte amb ell.

PERIODISTA 1: En diferents ocasions.

PERIODISTA 2: Però ha estat del tot impossible.

PERIODISTA 1: Només hem aconseguit parlar amb un dels seus empleats.

PERIODISTA 2: Que ens ha dit que el seu cap fa moltes donacions al llarg de l'any i no pot recordar-les totes.

INFORMATIU 1: Un informe del Departament de Medi Ambient assegura que el iot del Rei de les Discoteques on presumptament va compartir moments d'oci amb la política...

INFORMATIU 2: Estava... Fondejat... Presumptament... Sobre... Una... Praderia... De... Posidònia.

EMPRESARI 2: Li donen crèdit a un delinqüent...

EMPRESARI 1: Un delinqüent amic de la candidata.

LAURA: He dit mil vegades que no és el meu amic, que abans d'aquella festa no l'havia vist mai.

EMPRESARI 1: Avui surts a les portades de la premsa internacional.

EMPRESARI 2: I els titulars no són bons.

EMPRESARI 2: Gens bons.

LAURA: Els demandaré. Demandaré tots els mitjans que m'han difamat. Jo no som la persona de la foto del vaixell.

EMPRESARI 1: Efecte bumerang...

LAURA: Me mareig... Als vaixells, me mareig. Sempre.

INFORMATIU: Mentrestant, la candidata ultra del Moviment per la Llibertat se consolida en el primer lloc de pràcticament tots els sondejos d'intenció de vot.

RIVAL: Ha arribat l'hora de l'esperança per a milions de patriotes que duen massa temps esperant... Esperant que se'ls parli clar i que s'actui.

GENT: Que s'actui ja!

RIVAL: I actuarem. Sense complexos, amb fermesa, contra els enemics de *lo nostro*, netejant dels nostres carrers la xusma que ens impedeix avançar com a societat. Ha

arribat el moment de la gent d'ordre, de la gent que s'aixeca cada dematí amb l'impuls de fer gran el seu país.

GENT: Mecànics.

RIVAL: Gent com tu.

GENT: Taxistes.

RIVAL: I com tu.

GENT: Picapedrers.

RIVAL: I com tu.

GENT: Polícies.

RIVAL: Molt de polícies... I gent com tu.

GENT: Bombers.

RIVAL: I com tu.

GENT: Restauradors.

RIVAL: I com tu.

GENT: Comerciants.

RIVAL: Hem resistit i ara toca fer una passa endavant... Cantau! Cantau amb mi aquesta melodia d'esperança i de lluita que ens han volgut robar. Cantau! Cantau amb mi, poble! Que canti la gent humil que vol prosperar i fer-ho en la seva pàtria! Una nació que vol mantenir els seus costums. Perquè jo vos deman: Volem que els costums dels nostres padrins s'esvaeixin com les llàgrimes baix la pluja? Voleu això? Voleu que els vostres fills

despertin un dia, mirin per la finestra i vegin com a únic paisatge un futur arrasat per una forma de vida que no és la nostra? Voleu això per als vostres fills? I què volem?

GENT: Justícia i llibertaaaaaaaaaaaaaaaaat.

FILLA: A l'institut en parlen.

LAURA: Hi ha una campanya per destruir-me.

FILLA: No hi ha un dia que el teu nom no surti a tots els mitjans, mamà...

LAURA: M'estic tornant boja.

FILLA: I ja no puc més.

LAURA: He perdut el relat... El fil que me connectava amb molta gent.

FILLA: El relat? I la salut?

LAURA: I tu creus que m'hauria de retirar...

FILLA: Seria massa humiliant, no?

LAURA: No és el meu estil.

FILLA: I la gent que t'estima. I jo?

LAURA: Ho faig per tu. Me dedico a la política per tu. Per deixar-te un entorn millor.

FILLA: Ningú t'ha demanat que me deixis un món millor.

LAURA: En canvi, a mi, l'intent de canviar certes coses me sembla un acte de responsabilitat.

FILLA: Ahir me varen demanar entrades per a una de les discoteques d'aquell tio. Un imbècil se me va acostar al passadís de l'institut. Els que anaven amb ell varen riure.

LAURA: Me sap greu.

FILLA: Ahir me va telefonar el padrí. Està preocupat per tu.

LAURA: Per què no me telefona a mi?

FILLA: Per ventura perquè també has perdut el fil que te connecta amb ell.

PRESENTADOR: I aquí seguim amb la candidata del Moviment per la Llibertat. Jo no he dit que Laura hagi robat! Però si és veritat tot allò que es diu, ha de demanar disculpes...

CANDIDATA: I ha de donar la cara... Perquè ella és la primera que sempre ha demanat transparència... i ella, de transparència, res de res! Ella és la primera en parlar de valors i d'ètica! I on queda l'ètica quan decideixes acceptar els favors de la màfia?

La gent, el poble, vol saber la veritat. La ve-ri-tat... Vol saber si és cert o no tot el que ha sortit del finançament de la seva campanya.

PRESENTADOR: I ara diu que vol denunciar els mitjans, que ens vol denunciar.

CANDIDATA: I del cas de la dona de neteja? Me voleu fer creure que una persona amb el sou d'una senyora

candidata no se pot permetre donar d'alta la dona de la neteja?

PRESENTADOR: I després la va acomiadar, per ventura és que se gasta els doblers amb...

CANDIDATA: Ui, jo no ho he dit.

PRESENTADOR: I de la seva vida què en sabem! No sabem res!

CANDIDATA: Perquè és tot aparença, home! Molt propi dels progres...

PRESENTADOR: Sabem que té una filla de disset o divuit anys... però qui és el pare d'aquesta jove? Sabem qui és el pare?

CANDIDATA: Jo vaig sentir que la filla era adoptada...

PRESENTADOR: A mi el que me va arribar és que va ser un pinyol d'un vespre amb un desconegut.

CANDIDATA: Tenim dret a saber qui són els nostres representants, que per això els hi pagam, no? O encara acabareu votant als ultres, que parlam clar i deim les coses pel seu nom.

PRESENTADOR: Fins aquí el programa d'avui. Despedim a la candidata del Moviment per la Llibertat.

FILLA: No has sortit en tot el dia?

LAURA: No me fa ganes.

FILLA: Queda amb les teves amigues.

LAURA: Tampoc me fa ganes. A més, cada vegada en tenc menys, d'amigues. La política i les amistats no casen bé.

FILLA: No hauria de ser així.

LAURA: Idò ho és.

La FILLA la mira.

FILLA: El món no comença ni acaba en la política.

LAURA: Error. Tot és política. Des de que t'aixeques fins que te'n vas a dormir, tot és política. Allò que menges, allò que penses, allò que compres, allò que penses, allò que sents... Tot és política.

FILLA: Me sap greu, no estic per a mítings.

LAURA: Idò som la teva mare i si te vull fer un míting te'l faig.

FILLA: En lloc d'un míting, per què no fas de mare? Ni que sigui per una punyetera vegada! Una sola vegada, per un dia... què dic un dia, per una estona! Me conformaria que fessis de mare una estona.

LAURA: He fet sempre de mare... i de pare.

FILLA: No! Has fet sempre de Laura. I jo vull una mare! Una mare que me demani si he dormit bé al vespre, que s'interessi per la gent amb qui vaig, que s'assegui més de cinc minuts amb jo per parlar d'allò que vull ser i fer en el futur. Una mare que me demani si he menjat o no, si m'ha vengut la regla, si m'agraden els tios o les ties...

Una mare que me demani com me sent enmig de tot això que està passant!

LAURA: Filla meva...

FILLA: Ni filla ni hòsties. Te penses que no llegesc? Que no veig? Que no sent? Te penses que no sé que parlen de mi als programes de la tele, que especulen sobre qui és el meu pare...

LAURA: Però si tu mai m'has demanat...

FILLA: I no ho vull saber, i me sembla una puta merda que hi hagi gent que en parli!

LAURA: No sé què puc fer...

FILLA: Res, mare. Ara ja res! Estic cansada, mamà, t'he avisat mil vegades... Tu estàs massa ocupada en fer carrera política. Vols canviar el món però no saps cuidar la gent que tens més a prop. *(Entrada en fade de música.)*

LAURA: On vas?

FILLA: No ho sé. A casa d'una amiga, o d'un amic...

LAURA: No te'n vagis ara.

FILLA: Massa tard.

LAURA: T'ho suplic.

INFORMATIUS 1: Abans d'anunciar la retirada de la seva candidatura, Laura ha qualificat de miserable la campanya de desprestigi contra la seva persona.

INFORMATIUS 2: També ha aprofitat per anunciar demandes judicials contra tots aquells mitjans de comunicació que han publicat allò que ella qualifica de notícies falses.

INFORMATIUS 1: El partit Molt Demòcrata ha designat l'exsecretari general de la formació com a cap de llista d'unes eleccions que podrien suposar l'ascens al poder dels ultres, per primera vegada en la història del país.

TERCER ACTE

Ha passat un any.

JUTGE: Es considera provat que els mitjans objectes de la querella interposada per la demandant varen publicar fins a un total de quaranta-sis informacions sense aportar material suficient que demostràs la seva veracitat. Unes informacions intencionadament injurioses, que també varen ser difoses amb insistència a través de les xarxes socials i que varen provocar un mal polític i moral incalculable a la víctima. Per tot l'anterior, es condemna aquests mitjans a publicar una rectificació i a compensar econòmicament la demandant.

LAURA: Bé, només volia dir que aquesta sentència arriba tard. El mal que m'han fet, a mi i als meus, és irreparable. Potser l'escarni va amb el sou dels que ens dedicam a la política, però res justifica la baixesa moral que suposa atacar un rival a través de les seves persones estimades. No desitj a ningú que passi pel que jo he hagut de passar, ni tan sols a aquells que m'han volgut esclafar a qualsevol preu en aquests darrers mesos. No desitj a ningú el meu patiment, ni el del meu pare, ni el dels

meus col·laboradors, ni el dels meus amics. No desitj a ningú les mirades que ha hagut de suportar la meva filla a l'institut, al carrer... els tuits que ha hagut de llegir i els whatsapps anònims que li han arribat...

Fanàtics sense escrúpols, manejats per persones poderoses amb interessos molt concrets i amb la inestimable ajuda dels mitjans de comunicació, m'han enfonsat durant un any. Esper que aquesta sentència, que corrobora tot el que vaig dir en el seu moment, serveixi en el futur per barrar el pas a difamadors i carronyaires. Esper que aquest país no oblidí mai el que m'han fet.

Esper que tots els ciutadans i ciutadanes que m'escolten vegin en mi allò que mai no he deixat de ser: una persona decidida però honesta, que lluita per un món millor sempre complint les normes... una política que juga a guanyar cada batalla, que juga fort, però que juga net, sense trampes ni cops baixos...

Tot el que he aconseguit a la meva vida, personal i professional, ha estat fruit del meu esforç, de la meva constància... d'aixecar-me cada dia ben prest i no descansar fins que els meus objectius, sempre mirant el bé de la gent, se compleixin.

Així som jo, així és Laura. Així m'heu conegut i així me moriré. No vos he fallat mai. Mai. I podeu estar segurs que mai vos defraudaré.

Varen intentar destruir-me, però rere aquest cos de dona hi ha una roca. Una roca que avui és més gran i més sòlida que mai. Gràcies.

No, gràcies. T'estàs disculpant?

POLÍTIC VETERÀ: Estic admetent que potser me vaig equivocar.

LAURA: Me vàreu deixar caure sabent que tota aquella campanya contra mi estava plena de merda... de false-dats, infàmies.

POLÍTIC VETERÀ: La gent se va creure aquelles mentides i contra això...

LAURA: Contra això hi ha armes que fa temps que ni tu ni el partit feis servir: la resistència, el coratge, la dignitat... Jo havia guanyat les primàries. Jo era la candidata legítima, triada per unes bases a les quals sempre has menyspreat.

POLÍTIC VETERÀ: Enmig d'aquella tempesta mai hauries guanyat les presidencials.

LAURA: Per què hauria de tornar precisament ara?

POLÍTIC VETERÀ: Saps com jo que el nostre candidat ha resultat un desastre. És un bon home, un home de partit... però no ha sabut ser un líder. Necessitam algú que planti cara als ultres. Les seves polítiques ens duren a l'abisme, a una societat fragmentada en mil bocins...

LAURA, riu: A tu els ultres t'importen una merda, i la fragmentació de la societat dues merdes. A tu l'únic que t'importa és poder presumir que poses i llesves candidats, que eleves els teus fills polítics i, si després no te funcionen, els llances per la tassa del vàter després de ficar-te una ratlla sobre la tapa.

POLÍTIC VETERÀ: Pensa el que vulguis sobre els meus motius, però te deman que consideris la teva tornada.

LAURA: Saps què? Te mir i se me banyen les bragues per la satisfacció de veure el totpoderós acotant el cap; el mascle que guarda el ramat, el cervell, la mà que mou els fils dels titelles, rebaixant el seu to habitual per recuperar allò que sap que mai no hauria d'haver perdut.

POLÍTIC VETERÀ: Tenim unes enquestes internes. Reveladores. Contundents.

LAURA: Pensava que te ficaves pel cul les enquestes.

POLÍTIC VETERÀ: La majoria no me les crec, però aquesta. Més del seixanta per cent de l'electorat, siguin o no votants del nostre partit, indiquen que volen que tornis a la primera línia.

LAURA: Sempre he confiat en el bon gust del poble.

LAURA s'aixeca i comença a partir. Se gira.

Tornaré. Te jur que tornaré. Però mai de la mà del teu partit.

PARE: Tornen els immigrants al seu país en calent. I Europa mirant cap a un altre costat. I el líder del teu partit? Fa oposició o se toca els ous?

LAURA: Ja no és el meu partit. (*Pausa.*) Va ser una sort que no venguessis aquesta casa.

PARE: Necessita una bona reforma, però no la pens fer. El sistema està pensat per a això. Perquè reformis i te reformis contínuament. Perquè te canviïs de mòbil, de roba, de cotxe, de rentadora... perquè reformis les cases.

LAURA: Té seixanta anys, aquesta casa, papà. És normal que necessiti reformes.

PARE: A mi m'agrada tal com està. Si un dia arribés una pandèmia i ens haguéssim de confinar, vendria aquí.

LAURA: Mompare, no som a l'edat mitjana. Ja no n'hi ha, de pandèmies.

PARE: I els polítics que ens governen ara? No són una pandèmia? I de les grosses.

LAURA: La gent els ha votat.

PARE: La gent... La massa humana comportant-se com un sol individu, com un individu neci... Aquest és l'escenari. Polítics sense complexos i ciutadans submisos. He vist que has guanyat el judici. Enhorabona.

LAURA: Un poc tard, no ho trobes? Parles amb la teva neta?

PARE: La meva neta? Sovint. Més que tu, pel que veig. Diu que està molt bé a l'estranger.

LAURA: Mompape, amb qui parles?

PARE: De vegades parl tot sol, ja ho saps.

LAURA: T'ha dit quan pensa tornar?

PARE: T'importa? Telefona-la. És la teva filla. Estàs al corrent del que passa allà fora? Del que estan fent?

LAURA: Sí. No és fàcil desconnectar.

PARE: Caminem cap a un forat negre. Com a societat, ens precipitam cap al buit més absolut. I no fem res. Una puta merda!

LAURA: El món no està fet per als pessimistes.

PARE: No és pessimisme, és clarividència. (*Pausa.*) Quins plans tens ara?

LAURA: Ho sabràs aviat. Algú els ha d'aturar els peus.

PARE: Pensa en la meva neta.

INFORMATIU 1: Convergència Moderada serà finalment el nom que Laura ha triat per al seu nou partit. Ha anunciat que el programa electoral se podrà consultar online i que hi cabrà en dues piulades de Twitter.

INFORMATIU 2: Avui dematí ha quedat vist per a sentència el judici al Rei de les Discoteques.

LAURA: Has sortit innocent. També tens els jutges comprats?

MAFIÓS: Tenc entès que els cabrons són incorruptibles. Què vols, feia temps que no et veia. Des de la festa.

LAURA: La puta festa. Sempre m'he demanat per què no vares sortir a desmentir aquelles merdes que se deien de mi. (*Pausa.*) No contestes, fill de la gran puta?

MAFIÓS: Mai me fic en política. A més, tampoc m'agrada ves com a candidata.

LAURA: Per l'impost?

MAFIÓS: No diguis dois. Jo sempre m'he passat els impostos pels ous. Per què m'has cridat?

LAURA: Te necessit.

MAFIÓS: A mi o els meus doblers?

LAURA: El nou partit necessita ajuda per arrencar.

MAFIÓS: Fet.

LAURA: Així de fàcil? Què vols a canvi?

MAFIÓS: Ja ho veurem. Els que hi ha ara no crec que aguantin molt. Trafiquen amb odi i l'odi no és bo per als negocis.

LAURA: Tu traficaves amb dones...

MAFIÓS: Oh, Laura, que lleig... Com està?

LAURA: De veritat t'interessa? Se'n va anar a l'estranger.

MAFIÓS: No sap res de mi, veritat?

LAURA: Ni mai ho sabrà.

MAFIÓS: M'agradaria conèixer-la.

LAURA: De cap de les maneres.

MAFIÓS: Aquesta és la meva Laura. No sé si ho has pensat mai però ens hem vist només tres vegades a la vida i les tres he capgirat el teu món. La primera et vaig fer una filla, la segona et vaig empènyer a l'infern i la tercera et regalaré una campanya electoral que et durà a la presidència d'aquest país!!

LAURA: Sabeu què? En realitat mai me n'havia anat del tot. Només agafava impuls.

Torn més forta que mai, i més lliure, i disposada agafar la bandera de tots aquells a qui el govern actual ha relegat... i totes les banderes que facin falta. El canvi ja ha començat. Entre tots i totes ho farem possible.

Però també vos vull dir que actuarem sense complexos, amb fermesa, contra els enemics de *lo nostro*, fent fora dels nostres carrers aquells que ens impedeixen avançar com a societat. Ha arribat el moment de la gent d'ordre, de la gent que s'aixeca cada dematí amb l'impuls de fer gran aquest país. Mecànics, taxistes, picapedrers, bombers, policies, molts de policies, restauradors, comerciants... gent com tu.

I no, ara no és el moment de triplicar l'impost a les grans empreses. No és el moment de posar entrebancs a aquells que generen riquesa i que arrisquen el seu patrimoni per crear llocs de feina. Vull governar per a empresaris i treballadors per igual.

El món està canviant i això ja no va d'esquerres ni de dretes, de progres ni conservadors... Vos puc assegurar que la ideologia no serà un obstacle a l'hora de governar.

El meu futur govern serà de banda ampla. La casa comuna de tots els que estimam aquesta pàtria.

Ets més gran al natural que en els diaris. Per cert, a tu no t'havien agafat?

Ós: M'he tornat a escapar.

LAURA: Per què te volen tancar?

Ós: Som perillós.

LAURA: Idò a mi no me sembles cap amenaça.

Ós: Ho som, m'has de creure. Jo no dic mentides.

LAURA: I què és la veritat?

Ós: Un concepte massa subjectiu... Allò que resulta creïble per a una majoria d'individus.

LAURA: L'únic real és la meva veritat. Només la meva. La resta... importa una merda.

FINAL.

Aquest llibre,
impres
als tallers de Gràfiques Arrels
de la ciutat de Tarragona,
fou enllestit
el dia del 2022

Volums publicats:

Textos a part Teatre contemporani

- 1 Gerard Vázquez, *Magma*, 1998. Premi Born 1997
- 2 Enric Rufas, *Certes mentides*, 1998
- 3 Lluïsa Cunillé, *La venda*, 1999
- 4 Juan Mayorga, *Cartes d'amor a Stalin*, 1999. Premi Born 1998
- 5 Toni Cabré, *Navegants*, 1999. Premi Serra d'Or 1999
- 6 Patrice Chaplin, *Rient cap a la foscor*, 2000
- 7 Paco Zaroso, *Ultramarins*, 2000. Premi Serra d'Or 1999 (al millor text espectacle)
- 8 Lluïsa Cunillé, *L'aniversari*, 2000. Premi Born 1999
- 9 Bienve Moya, *Ànima malalta*, 2000
- 10 Joan Casas, *L'últim dia de la creació*, 2001
- 11 Toni Rumbau, *Eurídice i els titelles de Caront*, 2001
- 12 Rosa M. Isart Margarit, *Vainilla*, 2001. Premi Joaquim M. Bartrina 2000
- 13 Raül Hernández Garrido, *Si un dia m'oblidessis*, 2001. Premi Born 2000
- 14 Harold Pinter, *L'engany*, 2001
- 15 David Plana, *Després ve la nit*, 2002
- 16 Beth Escudé, *Les nenes mortes no creixen*, 2002. Premi Joaquim M. Bartrina 2001
- 17 Luis Miguel González, *La negra*, 2002. Premi Born 2001
- 18 Enric Nolla, *Tractat de blanques*, 2003
- 19 Dic Edwards, *Sobre el bosc lacti*, 2003
- 20 Manuel Molins, *Elisa*, 2003
- 21 Meritxell Cucurella, *Pare nostre que esteu en el cel*, 2003
- 22 Llorenç Capellà, *Un bou ha mort Manolete*, 2003. Premi Born 2002
- 23 Gerard Vázquez i Jordi Barra, *El retratista*, 2003. Premi del Crèdit Andorrà 2002
- 24 Albert Mestres, *1714. Homenatge a Sarajevo*, 2004
- 25 AAdd, *Dramaticulària*, 2005
- 26 Miquel Argüelles, *Una nevera no és un armari*, 2004. Premi Joaquim M. Bartrina 2002
- 27 Joan Duran, *Bruna de nit*, 2004
- 28 Vicent Tur, *Alicia*, 2005. Premi Joaquim M. Bartrina 2003
- 29 Josep Julien, *Anitta Split*, 2005. Premi del Crèdit Andorrà 2004
- 30 Magí Sunyer, *Lucrècia*, 2005
- 31 Ignasi Garcia Barba, *El bosc que creix / Marina / Preludi en dos temps*, 2005
- 32 Marco Palladini, *Assassi*, 2006
- 33 Jordi Coca, *Interior anglès*, 2006
- 34 Marta Buchaca, *L'olor sota la pell*, 2006. Premi Joaquim M. Bartrina 2005
- 35 Manuel Molins, *Combat*, 2006
- 36 Marc Rosich, *Surabaya*, 2007
- 37 Carlos Be, *Origami*, 2007. Premi Born 2006
- 38 Ödön Von Horváth, *Amor Fe Esperança. Una Petita dansa de mort en cinc quadres*, 2007
- 39 Jordi Sala, *Despulla't, germana*, 2007
- 40 Cinta Mulet, *Qui ha mort una poeta*, 2007
- 41 Gerard Guix, *Gènesi 3.0*, 2007. III Premi Fundació Romea de Textos Teatral 2006
- 42 Aleix Aguilà, *Ira*, 2007. Premi del Crèdit Andorrà 2006
- 43 Carles Battle, *Trànsits*, 2007
- 44 Marc Rosich, *La Cuzzoni*, 2007
- 45 Fernando Pessoa, *El mariner*, 2007
- 46 Janusz Glowacki, *Antígona a Nova York*, 2007
- 47 Jordi Faura, *La sala d'espera*, 2008. Premi Joaquim M. Bartrina 2006
- 48 Toni Cabré, *Demà coneixeràs en Klein*, 2008
- 49 Damià Barbany, *Arnau, el mite; la llegenda catalana*, 2008 (Inclou un CD)
- 50 José Sanchis Sinisterra, *El setge de Leningrad*, 2008
- 51 Jesús Díez, *El show de Kinsey*, 2008. Premi Born 2007
- 52 Guillem Clua, *Gust de cendra*, 2008
- 53 Josep M. Miró Coromina, *Quan encara no sabíem res*, 2008. Premi del Crèdit Andorrà 2007
- 54 Josep Julien, *Hong Kong Haddock*, 2008. IV Premi Fundació Romea de Textos Teatral 2008
- 55 Ignasi Garcia i Barba, *Mars de gespa / La finestra / Sota terra*, 2008
- 56 Albert Benach, *Mascles!*, 2008
- 57 Erik Satie, *El parany de Medusa*, 2009
- 58 Joan Cavallé, *Peus descalços sota la lluna d'agost*, 2009. I Premi 14 d'Abril de Teatre 2008
- 59 Josep M. Diéguez, *De vegades la pau*, 2009. Accèssit I Premi 14 d'Abril de Teatre 2008
- 60 Angelina Llongueras i Altimis, *El cobert*, 2009. Accèssit I Premi 14 d'Abril de Teatre 2008
- 61 Carles Battle, *Oblidar Barcelona*, 2009. Premi Born 2008
- 62 Enric Nolla, *Còlera*, 2009

- 63 Manuel Pérez Berenguer, *Hòmens de palla, dies de vent (Una reflexió sobre el destí)*, 2009. Premi del Crèdit Andorrà 2008
- 64 Jordi Faura, *La fàbrica de la felicitat*, 2009
- 65 Joan Gallart, *Sexe, amor i literatura*, 2009
- 66 Pere Riera, *Casa Calores*, 2009
- 67 Enric Nolla, *El berenar d'Ulisses*, 2009
- 68 Helena Tornero, *Apatxes*, 2009. II Premi 14 d'Abril de Teatre 2009
- 69 Carles Mallol, *M de Mortal*, 2010
- 70 Josep Maria Miró i Coromina, *La dona que perdia tots els avions*, 2010. Premi Born 2009
- 71 Joan Lluís Bozzo, *Còmica vida*, 2010
- 72 Pere Riera, *Lluny de Nuuk*, 2010
- 73 Marta Buchaca, *A mi no em diguis amor*, 2010
- 74 Neil Labute, *Coses que deïem avui*, 2010
- 75 Damià Barbany, *Prohibit prohibir*, 2010
- 76 Michel Azama, *La Resclosa*, 2010
- 77 Ferran Joanmiquel Pla, *Blau*, 2010. VIII Premi Joaquim M. Bartrina 2009
- 78 Evelyne de la Chenelière, *Bashir Lazhar*, 2010
- 79 Josep M. Benet i Jornet, *Dues dones que ballen*, 2010
- 80 Carles Batlle, *Zoom*, 2010
- 81 Ferran Joanmiquel Pla, *Blau*, 2010
- 82 Daniela Feixas, *El bosc*, 2011
- 83 Guillem Clua, *Killer*, 2011
- 84 Marc Rosich, *Rive Gauche*, 2011
- 85 August Strindberg, *Creditors*, 2011
- 86 Lluïsa Cunillé, *El temps*, 2011
- 87 Maria Aurèlia Capmany i Xavier Romeu, *Preguntes i respostes sobre la vida i la mort de Francesc Layret, advocat dels obrers de Catalunya*, 2011
- 88 Cristina Clemente, *Vimbodi vs. Praga*, 2011
- 89 Josep Maria Miró i Coromina, *Gang bang (Obert fins a l'hora de l'Angelus)*, 2011
- 90 Joan Rosés, *Falstaff Cafè (Els pallassos de Shakespeare)*, 2011
- 91 Marc Rosich, *Car Wash (Tren de rentat)*, 2011
- 92 Sergi Pomper Mayer, *Top model*, 2011
- 93 9Aleix Puiggalí, *Al fons del calaix*, 2011
- 94 Jordi Casanovas, *Una història catalana*, 2012
- 95 Joan Brossa, *Poesia escènica I: Al voltant de Dau al Set*, 2012
- 96 Josep Maria Miró i Coromina, *El principi d'Aquimedes*, 2012
- 97 Jordi Oriol, *T-error*, 2012
- 98 Marc Angelet, *Voyager*, 2012
- 99 Marília Samper, *L'ombra al meu costat*, 2012
- 100 Joan Brossa, *Poesia escènica II: Strip-tease i teatre irregular (1966-1967)*, 2012
- 101 Joan Brossa, *Poesia escènica III: Mirades sobre l'amor i la vida (1956-1962)*, 2012
- 102 Toni Cabré, *L'inútil*, 2012
- 103 Mercè Sarrías, *Quebec-Barcelona*, 2012
- 104 Damià Barbany, *Lizzie Mc Kay*, 2012
- 105 Pere Riera, *Barcelona*, 2013
- 106 Josep M. Benet i Jornet, *Com dir-ho?*, 2013
- 107 Helena Tornero, *No parlis amb estranys*, 2013
- 108 Harold Pinter, *Terra de ningú*, 2013
- 109 Josep Maria Miró, *Fum*, 2013
- 110 Tennessee Williams, *La rosa tatuada*, 2013
- 111 Raül Dans, *Un corrent salvatge*, 2013
- 112 Jordi Faura, *Groenlàndia*, 2013
- 113 Marta Momblant, *Resposta a cartes impertinents*, 2013
- 114 Serafi Pitarra i Pau Bonyegues, *El cantador*, 2014
- 115 Marivaux, *El joc de l'amor i de l'atzar*, 2014
- 116 Rafael Spregelburd, *Falk Richter i Lluïsa Cunillé, Fronteres*, 2014
- 117 Joan Brossa, *Poesia escènica IV: Els déus i els homes*, 2014
- 118 Joan Brossa, *Poesia escènica V: Estar al món el 1953*, 2014
- 119 Joan Brossa, *Poesia escènica VI: Circ, màgia i titelles*, 2014
- 120 Àngels Aymar; Carles Batlle; Joan Cavallé; Beth Escudé i Gallé; Albert Mestres, *Espriu x dotze*, volum 1. 2014
- 121 Àngels Aymar; Carles Batlle; Joan Cavallé; Beth Escudé i Gallé; Albert Mestres, *Espriu x dotze*, volum 2. 2014
- 122 Alexandre Dumas fill, *La Dama de les Camèlies*, 2014
- 123 Marc Artigau i Queralt, *Un mosquit petit*, 2014
- 124 Dimitris Dimitriadis, *Moro com a país*, 2014
- 125 Paco Zarzoso, *L'eclipsi*, 2014
- 126 Carles Mallol, *Mata el teu alumne*, 2014
- 127 Serafi Pitarra, *Liceistes i cruzados*, 2014
- 128 Thomas Bernhard, *El President*, 2014
- 129 William Shakespeare, *El somni d'una nit d'estiu*, 2014
- 130 Lina Prosa. Traducció d'Anna Soler Horta. Il·lustracions: Anna Bohigas i Núria Milà, *Lampedusa Beach*, 2014
- 131 Josep M. Muñoz Pujol, *L'Home del Billar*, 2014
- 132 Toni Cabré, *Les verges virtuals*, 2014. Premi del Crèdit Andorrà 2013
- 133 Damià Barbany, *Kabaret amb K*, 2014
- 134 Eduardo De Filippo, *L'art de la comèdia*, 2014
- 135 Josep Palau i Fabre, *Mots de ritual per a Electra*, 2014

- 136 Joan Brossa, *Poesia escènica VII: La societat i el carní personal*, 2014
- 137 Joan Brossa, *Poesia escènica VIII: Postteatre i Teatre de carrer*, 2014
- 138 Joan Brossa, *Poesia escènica IX: L'ofici de viure*, 2014
- 139 Narcís Comadira, *L'hort de les oliveres*, 2015
- 140 Elisenda Guiu, *Explica'm un conte*, 2015
- 141 Lluïsa Cunillè, *El carrer Franklin*, 2015
- 142 Albert Arribas, *Selecció*, 2015
- 143 Xavi Morató, *Un peu gegant els aixafa a tots*, 2015
- 144 Federico García Lorca, *El público*, 2015
- 145 Arthur Schnitzler, *El professor Bernhardi*, 2015
- 146 Helena Codorniu; Sabine Dufrenoy; Marián de la Chica; María José Lizarte, *Simfonia de silencis*, 2015
- 147 Jordi Oriol, *La caiguda d'Amlet (o la caiguda de l'ac) / L'empestat*, 2015
- 148 Laura Freijo Justo, *El rap de Lady M*, 2015
- 149 Molière, *Don Juan o el festí de pedra*, 2015
- 150 Ramon Llull, *Adaptació per a teatre de Cinta Mulet, Llibre de les bèsties*, 2015
- 151 Manuel Molins, *Bagdad, dones al jardí*, 2015
- 152 Molière, *Don Joan, o el festí de pedra*, 2015
- 153 Jordi Prat i Coll; Josep Maria Miró; Pau Miró; Marc Artigau i Queralt; Victòria Szpunberg; Albert Arribas; Marc Rosich; Llätzer Garcia, *Llibràlegs*, 2015
- 154 Pau Miró, *Victòria*, 2016
- 155 Lars Norén, *El coratge de matar*, 2016
- 156 Joan Guasp, *Llull: l'amic de l'Amat*, 2016
- 157 Marc Artigau i Queralt, *Caim i Abel*, 2016
- 158 Llätzer Garcia, *Sota la ciutat*, 2016
- 159 Enric Nolla Gual, *Tu no surts a la foto*, 2016
- 160 Sergio Martínez Vila, *L'obediència de la dona del pastor*, 2106
- 161 Damià Barbany, *Kriptonita*, 2016
- 162 Marcela Terra, *Desterradas*, 2016
- 163 David Mamet; traducció d'Anna Soler Horta, *Una vida al teatre*, 2016
- 164 Marc Garcia Coté, *Niu*, 2106
- 165 Bernard-Marie Koltès, *En la solitud dels camps de cotó*, 2016
- 166 Josep Maria Benet i Jornet, *La desaparició de Wendy*, 2016
- 167 Joan Brossa, *Poesia escènica X: Fregolisme o monòlegs de transformació (1965-1966) Primera part*, 2016
- 168 Joan Brossa, *Poesia escènica X: Fregolisme o monòlegs de transformació (1965-1966) Segona part*, 2016
- 169 Joan Brossa, *Poesia escènica XII: Icones per a 1962*, 2016
- 170 Mercè Rodoreda, *La senyora Florentina i el seu amor Homer*, 2016
- 171 Joan Guasp, *L'estàtua de la llibertat*, 2017
- 172 Marc Rosich, *A tots els que heu vingut*, 2017
- 173 Davide Carnevali, *Actes obscens en espai públic*, 2017
- 174 William Shakespeare; Traducció de Joan Sellent, *Ricard III*, 2017
- 175 Joan Guasp, *L'escorcoll*, 2017
- 176 Josep Maria Miró, *Cúbit*, 2017
- 177 Joan Brossa, *Poesia escènica XIII: Quatre peces atàviques*, 2017
- 178 Joan Brossa, *Poesia escènica XIV: Ballets i òperes*, 2017
- 179 Joan Brossa, *Poesia escènica XV: Accions musicals*, 2017
- 180 Oriol Vilanova, *Custòdia compartida*, 2017
- 181 Joan Guasp, *Un dels dies més felïços de les nostres vides*, 2017
- 182 Lluïsa Cunillè, *Islàndia*, 2017
- 183 Elisenda Guiu, *El naixement*, 2017
- 184 Gabriel Calderón, *Que rebentin els actors*, 2017
- 185 Sarah Kane, *Blasted (rebertats)*, 2017
- 186 Francesc Meseguer, *Lear*, 2017
- 187 Francesc Meseguer, *Body Sushi*, 2018
- 188 Josep Maria Miró, *Temps salvatge*, 2018
- 189 Enric Garriga; Joan Pascual, *El bosc sagrat (2005 - 2011) / Santa barra (2014 - 2015)*, 2018
- 190 Francisco Javier Suárez Lema, *Ja crema l'heura*, 2018
- 191 Núria Perpinya, *El vici*, 2018
- 192 Marta Buchaca, *Només una vegada*, 2018
- 193 Marc Artigau i Queralt; Julio Manrique; Cristina Genebat, *E.V.A.*, 2018
- 194 Marc Artigau i Queralt, *Alba (o El jardí de les delícies)*, 2018
- 195 Bertolt Brecht, *La bona persona de Sezuan*, 2018
- 196 Joan Yago, *El fantasma de Canterville*, 2018
- 197 Joan Brossa, *Poesia escènica XVI: A la recerca d'un mateix*, 2018
- 198 Joan Brossa, *Poesia escènica XVII: Els 50 cap per avall*, 2018
- 199 Joan Brossa, *Poesia escènica XVIII: La realitat i les seves substitucions*, 2018
- 200 Sergi Xirinaçs, *Família*, 2018
- 201 Denis Fornés i Bernat Muñoz, *Equus, de Peter Shaffer*, 2018
- 202 Stephen Karam, *Humans*, 2018
- 203 Oriol Vila i Raquel Salvador, *Paradise*, 2018

- 204 Helena Tornero Brugués, *El futur*, 2019
 205 Antonio Tarantino, *Stabat mater*, 2019
 206 Charlotte Brontë, *Jane Eyre. Una autobiografia*, 2019
 207 Aleix Aguilà, *Orsini*, 2019
 208 Alfredo Sanzol, *La tendresa*, 2019
 209 Olga Parra, *Exhibició del quadre Adam i Eva de Dürer*, 2019
 210 Ruth Gutiérrez, *Els amants sobrehumans*, 2019
 211 Virginia Woolf, *Freshwater*, 2019
 212 Meritxell Cucurella-Jorba, *Mentida*, 2019
 213 Paco Zarzoso, *La Casa De Les Aranyes*, 2019
 214 Gabriele di Luca, *Vaselina*, 2019
 215 Jordi Oriol, *Europa bull*, 2019
 216 Joan Brossa, *Poesia escènica XIX: Retorn al verb*, 2020
 217 Joan Brossa, *Poesia escènica XX: Grisa artesania*, 2020
 218 Joan Brossa, *Poesia escènica XXI: Convencions conscients*, 2020
 219 Joan Brossa, *Poesia escènica XXII: Anys de pau*, 2020
 220 Eduardo De Filippo, *Les veus interiors*, 2020
 221 Carles Batlle, *Still life (Monroe-Lamarr)*, 2020
 222 Toni Cabré, *Ombres de memòria*, 2020
 223 Davide Carnevali, Narcís Comadira, Lluïsa Cunillé, Dimitris Dimitriadis, Najat El Hachmi, Gregorio Luri, Marta Marín-Dòmine, Cristina Morales, Valère Novarina i Perejaume, *Decameró*, 2020
 224 Ricard Gázquez Pérez, *Els Satèl·lit*, 2020
 225 Pere Anglas, *La boira*, 2020
 226 Anna Maria Ricart Codina, *Encara hi ha algú al bosc*, 2020
 227 Llätzer Garcia, *La font de la pólvora*, 2021
 228 Lluïsa Cunillé, *L'emperadriu del paral·lel*, 2021
 229 Damià Barbany, *D'Alaska a Copa Cabana*, 2021
 230 Josep Maria Miró, *El cos més bonic que s'haurà trobat mai en aquest lloc*, 2021
 231 Ignasi García Barba, *L'aprenenta*, 2021
 232 Eric Martínez Girón, *barriada*, 2021

Textos aparte Teatro clásico

- 1 Friedrich Schiller, *Don Carlos*, 2010
- 2 Pedro Calderón de la Barca, *El gran mercado del mundo*, 2019

Textos a part Teatre clàssic

- 1 Fiódor Dostoievski, *El gran inquisidor*, 2008
- 2 Lluís Capdevila, *La festa major de Gràcia / Tierra sin primavera. Dues obres del teatre de l'exili republicà*, 2015
- 3 Anton Txèkhov, *La gavina*, 2016
- 4 Josep Anselm Clavé, *L'Aplec del Remei*, 2016
- 5 Josep Maria de Sagarra, *La fortuna de Sílvia*, 2016
- 6 Eugene O'Neill, *Desig sota els oms*, 2017
- 7 Àngel Guimerà, *Sol Solet...*, 2017
- 8 Oscar Wilde, *La importància de ser Frank*, 2018
- 9 Santiago Rusinol y Prats, *Els Jocs Florals de Canprosa*, 2018
- 10 Josep M. de Sagarra, *La Rambla de les Floristes*, 2019
- 11 Carme Montoriol, *L'huracà. Drama en tres actes*, 2019
- 12 Víctor Català, *Les cartes, vuits i nous...*, 2020
- 13 Santiago Rusiñol, *L'hèroe*, 2020
- 14 Tennessee Williams, *La nit de la iguana*, 2020
- 15 Josep M. de Sagarra, *Galatea*, 2020

Textos a part Teatre per a joves

- 1 Ignasi García Barba, *El delegat*, 2016
- 2 Pere Anglas, *Robinson Crusoe*, 2016
- 3 Helena Tornero Brugués, *Submergir-se en l'aigua*, 2016
- 4 Cristina Clemente, *Consell familiar*, 2016
- 5 Marta Solé Bonay, *Límits*, 2016
- 6 Jordi Folck, *Ningú és un zombi*, 2020

Textos aparte Teatro contemporáneo

- 1 Juan Pablo Vallejo, *Patera*, 2004. Premi Born 2003
- 2 Toni Cabré, *Navegantes / Viaje a California*, 2005
- 3 Fernando León de Aranoa, *Familia*, 2005. Adaptación de Carles Sans
- 4 José Luis Arce, *El sueño de Dios*, 2005. Premi Born 2004
- 5 Joan Casas, *El último día de la creación*, 2006
- 6 J. Carlos Centeno Álvarez, *Anita Rondó*, 2006
- 7 Antonio Álamo, *Veinticinco años menos un día*, 2006. Premi Born 2005
- 8 Rebecca Simpson, *Juana*, 2007
- 9 Antonio Morcillo, *Firenze*, 2008
- 10 José Sanchis Sinisterra, *Valeria y los pájaros*, 2008
- 11 Richard France, *Su seguro servidor Orson Welles*, 2008
- 12 Carlos Be, *Llueven vacas*, 2008
- 13 Santiago Martín Bermúdez, *El tango del Emperador*, 2008
- 14 José Sanchis Sinisterra, *Vagas noticias de Klamm*, 2009
- 15 Gerard Vázquez / Jordi Barra, *El retratista*, 2009
- 16 Marcela Terra, *La Espera / Simone / Entre las Olas*, 2014
- 17 Sergio Blanco, *Cartografía de una desaparición. Panegírico a Joan Brossa*, 2018
- 18 Damià Barbany, *¡Lorca, Lorcadia! fragmentación dramaturgica sobre las 32 obras teatrales de: Federico García Lorca*, 2018
- 19 Eric Martínez Girón, *Vía en construcción*, 2018
- 4 Josep Maria Miró Coromina, *Josep Maria Miró. 2009-2018*, 2018
- 5 Victoria Szpunberg, *Victoria Szpunberg. 2004-2018*, 2018
- 6 Marc Artigau, *Marc Artigau. Teatre reunit 2009-2018*, 2019
- 7 Sergio Blanco, *Sergio Blanco. Ficciones 2000-2011*, 2019
- 8 Josep Maria Benet i Jornet, *Josep Maria Benet i Jornet. Teatre reunit 1963-2010*, 2019
- 9 Marta Buchaca, *Marta Buchaca. 2006-2018*, 2019
- 10 Helena Tornero Brugués, *Helena Tornero*, 2019
- 11 Antonio Tarantino, *Antonio Tarantino. Quatre actes profans i altres peces*, 2020
- 12 Pioneres modernes, *Pioneres modernes, dotze autors de l'escena catalana. 1876-1938*, 2020
- 13 Carme Montoriol, *Carme Montoriol. Teatre complet*, 2020
- 14 Rosa Maria Arquimbau, *Rosa Maria Arquimbau, Teatre reunit*, 2020
- 15 Guillem Clua, *Guillem Clua (2002-2019)*, 2020
- 16 Carles Batlle, *Carles Batlle (1995-2019)*, 2020
- 17 Jordi Casanovas, *Jordi Casanovas, Algunes obres (2009/2019)*, 2020
- 18 Àngel Guimerà, *Àngel Guimerà, deu obres*, 2020
- 19 Narcís Comadira, *Narcís Comadira, Teatre (1989-2019)*, 2020
- 20 Paco Zarzoso, *Paco Zarzoso, Teatre escogido (1996-2020)*, 2021
- 21 Ievgueni Xvarts, *Ievgueni Xvarts, Tres peces teatrals*, 2021
- 22 Rossend Arús, *Rossend Arús, Teatre social i polític*, 2021
- 23 Iván Morales, *Iván Morales (2011-2021)*, 2021
- 24 Llàtzer Garcia, *Llàtzer Garcia (2009-2021)*, 2021
- 25 Jordi Oriol, *Jordi Oriol (2004-2020)*, 2021
- 26 Joan Yago, *Joan Yago (2004-2020)*, 2021
- 27 Pau Miró, *Pau Miró (2004-2020)*, 2021
- 28 Marc Rosich, *Marc Rosich (2004-2020)*, 2021
- 29 Clàudia Cedó, *Clàudia Cedó (2011-2021)*, 2021
- 30 Víctor Català, *Víctor Català Teatre reunit*, 2021
- 31 Ferran Soldevila, *Ferran Soldevila Teatre complet*, 2021

Textos a part Teatre reunit

- 1 Lluïsa Cunillé, *Lluïsa Cunillé. 2007-2017*, 2017
- 2 Sarah Kane, *Sarah Kane. Obres completes*, 2017
- 3 Felip Cortiella, *Felip Cortiella. Teatre anarquista*, 2018

Fake. A l'era del *clickbait*, de la proliferació d'informacions sense contrastar i d'uns valors cada vegada més líquids, una líder progressista mira d'escalar els cims de la política. La seva és una lluita contra unes estructures resistents a qualsevol canvi profund, enmig d'un entorn ple d'amenaques que fins fa poc consideràvem superades. *Fake* agita l'arbre de la manipulació mediàtica i de la corrupció a la vegada que ens posa davant un mirall que ens fa una pregunta incòmoda: volem ser simples espectadors d'una degradació col·lectiva que per ventura només ha començat?

Rafel Gallego (Madrid, 1974). Periodista i dramaturg. Com a autor, el 2021 va estrenar *Fake*, producció d'El Somni amb direcció de Sergi Baos (obra guanyadora del premi de l'Associació de Teatres Públics de Balears a millor dramaturgia), i *Llop*, de la companyia Es Mussol, dirigida per Ramon Bonvehí. Anteriorment, *Kelly*, una producció del Teatre Principal de Palma dirigida per Sergi Belbel; el díptic *Els que recorden*, coescrita amb Jaume Miró; la peça *Amarg*, sobre la mort de Federico García Lorca, dirigida per Josep R. Cerdà; *Coses que no t'he contat*, dirigida per Ferran Bex; *Pickford*, una comèdia muda musical dirigida per Joan M. Albinyana; i *Antàrtida*, participant a la convocatòria Ficcions del Teatre Principal de Palma. També és coautor de l'adaptació de la novel·la *La Malcontenta*, de Sebastià Alzamora, dirigida per José Martret. Aquesta peça va rebre els premis a la millor dramaturgia i millor interpretació (Agnès Llobet) per l'Associació de Teatres Públics de les Illes Balears. Ha escrit una quinzena de peces breus, moltes d'elles de contingut social, i la temporada 2019-2020 va ser autor resident del Teatre Principal de Palma.

ISBN: 978-84-947255-5-5

Tèxtons a part

TEATRE CONTEMPORANI

AROLA EDITORS